

PROFÍCI VE VAŇKOVCE

Lela Geislerová (*1975)

Je česká výtvarnice. Vystudovala SOŠV Václava Hollara a na VŠUP dva ročníky oboru textil – oděv. Je autorkou filmových plakátů (např. Pusinky, Nevinnost, Krysař), bookletů (pro Monkey Business, J.A.R.) a knižních ilustrací, například dětské knihy Cesta svatým výtahem Evy Prchalové nebo knihy P.S. svojí sestry Ani. Kreslí pro Lidové noviny – přílohu Orientace, pro magazín Elle nebo Respekt, kde každý týden přispívá oblíbeným autorským stripem Zen žen. Ve sborníku BRUTTO (2009) vydala komiks Magda. V oblasti komiksu získala tři ceny Muriel – dvě za Zen žen a jednu za krátký komiks Jednou za život. Občas pracuje jako kostýmní výtvarnice; navrhovala např. kostýmy pro divadelní přestavení Ubu se baví. Je také jedním z hlavních hostů výstavy CZ.KOMIKS v Galerii Vaňkovka.

Vaše dívka s fialovými vlasy se stala „tvář“ letošního ročníku výstavy CZ.KOMIKS. Můžete nám ji trochu přiblížit?

Jmenuje se Lili a je to postava z nového dokumentárního komiksu, který vyjde letos v létě. Jejím předobrazem je skutečná čtrnáctiletá dívka, žijící v pěstounské rodině.

Jak vás něco takového napadlo?

Jde o projekt Máši Bořkovcové a Markéty Hajske, které mě oslovily, zda bych nechtěla zpracovat jeden ze tří příběhů o ohrožených dětech. Znalá jsem jejich předchozí komiksy O přibjeji, líbily se mi a měla jsem chuť vyzkoušet si, jaké to je kreslit komiks, který vychází z reálné skutečnosti. Měla jsem trochu obavu, jestli zvládnu 80 stran, ale nakonec mě přesvědčilo setkání s Lili a její osud. Na dalších dvou příbězích pracují František Loubal a Marek Pokorný. Líbí se mi, že každý příběh má hodně odlišné výtvarné zpracování.

Jak probíhala samotná práce na scénářích? A jak se vám pracovalo s Lili?

Scénáře vychází z rozhovorů, které Máša a Markéta nahrály během mnoha setkání. Dva příběhy staví na vyprávění dvou již téměř dospělých mužů, ale jeden měl být podle postavy, které ještě nebylo 18, takže holky poslaly výzvu do organizací, které pomáhají pěstounským rodinám, že hledají nějaký dobrý příklad pěstounské péče. Na ni se ozvala náhradní maminka, která vlastně i díky pěstounství i zcela změnila profesi. Postupně se ukázalo, že to je vlastně mnohem složitější a žádné jednoznačně šťastné konce nejsou.

Práce s Lili byla docela těžká a několikrát jsme uvažovaly, jestli nenajít někoho jiného, protože oproti ostatním byla opravdu mladá, stále žije v pěstounské rodině a během rozhovorů se jí začaly vyvíjet i těžké vzpomínky. Nakonec, hlavně díky Máše, která s Lili dokázala navázat docela blízký vztah, se myslím podařilo získat dobrou představu o tom, jaké to je žít v rodině, která poskytuje péči a bezpečí, ale současně stále toužit po rodině původní, ať už byla jakákoliv. Prostor dostala i náhradní maminka, která popisuje pocity a krize, kterými rodina během té doby prošla.

Jak plánujete, že se s komiksy bude pracovat?

Výsledkem budou tři poměrně obsáhlé komiksové příběhy, kdy nejkratší má 80 stran. Vyjít by měly jako tři knížky, které se budou moci koupit zvlášť i dohromady. Většina nákladu se bude rozdávat v dětských domovech a pomáhajících organizacích, ale část, asi 500 kusů, by měla jít do běžné distribuce.

Mluvíte o komiksu na 80 stran, ale kreslíte i stripy, kdy příběh odvyprávíte ve třech obrázcích. Je to těžké?

Je to samozřejmě jiné než kreslit delší komiks. Jak já to vnímám, strip má svůj rytmus a pointu na tři a některé vtipné příhody se do něj prostě nevejdou. Ale je pravda, že mě baví pokusit se občas vystoupit z modelu a udělat strip bez pointy, jen určitý záznam něčeho třebaš trapného.

tří malých dcer a je dost vtipnej, takže mám co kreslit, i když mě zrovna nic nenapadá. Na Zen ženech mě na začátku asi nejvíc překvapilo, že věci, které jsem prožívala a měla pocit, že se dějí jen mně, jsou vlastně poměrně univerzální a že jsem srozumitelná. To, že strip stále ještě funguje, alespoň podle reakcí, které se ke mně dostávají, mě moc těší. Vzhledem k tomu, že už jich je momentálně přes 300, tak doufám, že se podaří, aby tento rok vyšly knižně.

Aktuálně vás prý zaměstnává složitost dospívání vašich dětí a to, jak si zachovat nadhled, ať se děje cokoliv. Baví vás přitom kreslit pro děti? A chystáte i vy v tomto směru něco nového?

Kreslit pro děti mě baví. Líbí se mi spousta dětských knih, které teď vycházejí, ale pamatuju se, že jako dítě mě vlastně rozčilovaly

ilustrace, které byly příliš umělecké. Chtěla jsem realismus a hodně detailů. Pokud kreslím něco pro děti, řídím se tím, co jsem měla jako dítě ráda já. Momentálně nic pro děti nechystám, tedy kromě komiksu Lili.

Co kromě tohoto komiksu vás ještě zaměstnává? Myslím tím práci pro časopisy, hudbu, návrhy bookletů, navrhování módy...

Díky komiksu o Lili jsem teď neměla prostor na nic jiného, tedy kromě pravidelných ilustrací do sobotní přílohy Orientace Lidových novin a Zen ženu. Jinak dál kreslím obálky knížek, plakáty a ilustrace. Tento rok mám v plánu pracovat se sestrou na její další knize, vydat Zen žen a konečně si udělat čas na volnou tvorbu, což je věc, po které už dlouho toužím a stále jsem to odkládala.

Mimochodem, když mluvíte o sestře, v jednom starším rozhovoru Aňa hovořila o tom, že kdyby vás měla obdarovat něčím, co by vás potěšilo, tak by to byla vila v Toskánsku plná dobrých kamarádů, jídla a hudby. Ještě to platí? Vila v Toskánsku asi nikdy neuškodí, ale v této chvíli jsem nejspokojenější, když mohu být v Trutnově, odkud pochází můj přítel Jiří Grus. Trutnov miluju a připadá mi jako ideální místo, kde mohu žít. Baví mě lidi, různé spolky, řeka a to, že když člověk přejde silnicí, je v lese. Jsem nekritický milovník tohoto města a taky tu mám poprvé v životě vlastní ateliér, což byl můj sen.

Hodně lidí vás zaregistrovalo jako autorku stripu ZEN ŽEN. Jak jste se k němu dostala?

Strip ZEN ŽEN kreslím do Respektu asi šest let. Původní nápad byl reflektovat svoje zážitky z období, kdy jsem byla s dětmi na mateřské dovolené. Postupně se záběr rozšířil na vztahy a vůbec všechno možné, asi i díky tomu, že ve stripu nevystupuje stále stejná hrdinka a je možné kreslit dál. Vycházím z příhod ze života, z příhod mých sester, blízkých a kamarádů. Poslední asi dva roky také využívám náměty Martina Macha Ondřeje, který je otcem

Jaké jsou vaše aktuální plány?

Malovat, a to díky nabídce Pauliny Skavové z Trutnovské galerie Uffo a udělat příští léto společnou výstavu naší rodiny – mých sester i naší mámy. Je k tomu i dostatečný důvod, ne že by bez toho nebyl, ale mě často semlely různé okolnosti a nebyl čas věnovat se tomu, co bych opravdu niterně chtěla. Chci zpracovat záznamy snů, které si celoživotně zapisuji, a už je to dost nutkavé.

BESEDA

**S LELOU GEISLEROVOU, MÁŠOU BOŘKOVCOVOU
A MARKÉTOU HAJSKOU O DOKUMENTÁRNÍ
KOMIKSOVÉ TRILOGII O OHROŽENÝCH DĚTECH**

v pondělí 3. 5. od 18 do 19 hodin
Velký sál Café Práh

Komiksová trilogie vznikající v rámci projektu Hlasy ohrožených dětí dokumentuje životní příběhy třech lidí, Michala, Honzy a Lili, které spojují jejich rané zkušenosti. Všichni se narodili v rodinách, z nichž byli brzy odebráni do dětských domovů, kde pak strávili řadu let. Pak už se jejich životní příběhy v mnohém rozcházejí a s ním i ústřední témata a vyznění jejich komiksů.

PROGRAM PRO DĚTI

**KOMIKSOVÝ WORKSHOP
NAKRESLETE SI KOMIKS SPOLU S PROFESIONÁLEM.**

Pondělí 9. května od 16.30 do 18 hodin.

Určeno pro děti od 7 do 12 let.

JAK SE CO DĚLÁ?

**ZEPTEJTE SE NA VŠE, CO VÁS ZAJÍMÁ O TOM, JAK
VZNIKÁ KOMIKS. A BUDE SE I KRESLIT!**

Čtvrtek 12. května od 15 do 17 hodin.

Určeno pro děti od 8 do 14 let.

Průvodcem ve světě komiksu bude Honza Smolík, komiksový kreslíř a scenárista. Kromě komiksů tvoří ilustrace a hádanky pro dětské časopisy, ilustruje knihy, učebnice, pracovní listy a výukové materiály, hravě vzdělávací weby i výstavní panely. Jeho komiks Viktorka a vesmírná dobrodružství podle námětu Kláry Smolíkové, který původně vycházel ve Čtyřlístku, získal loni prestižní ocenění Zlatá stuha za nejlepší komiks pro děti vydaný v roce 2014.